ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ — ପଞ୍ଚାଶୀ ନମ୍ବର

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଯାତ୍ରାର ଉନ୍ମୋଚନ: ଐତିହାସିକ ମାଇଲଷ୍ଟୋନମାନଙ୍କର ଦିବ୍ୟ ସଂଯୋଗ

Jeff Pippenger
2024-02-18

୧୮୭୩ର ବିଦ୍ରୋହର ଏକ ଶତ ଛବିଶ ବର୍ଷ ପରେ, ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦ ମୁକ୍ତ କରାଗଲା। ସେହି ବର୍ଷ ପ୍ରଥମେ ଯେ ଜ୍ଞାନ ମୁକ୍ତ କରାଗଲା, ତାହା ହେଲା ପବିତ୍ର ଇତିହାସର ସଂଶୋଧନ-ରେଖାଗୁଡ଼ିକର ପରିଚୟ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପର ସମାନାନ୍ତର ଅଟନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ। ପରେ ୧୯୯୨ ମସିହାରେ, ଶେଷ ଛଅଟି ପଦର ଆଲୋକ ଉନ୍ମୋଚିତ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା। ଏହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଥମ ସାର୍ବଜନୀନ ପ୍ରସ୍ତୁତି ୧୯୯୪ ମସିହାରେ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ବିଷୟ ଥିଲା ସଂଶୋଧନ-ରେଖାଗୁଡ଼ିକ। ୧୯୯୬ ମସିହାରେ The Time of the End¸ ଶୀର୍ଷକରେ ଗୋଟିଏ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଯାହା ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା।

1996 ସେହି ବର୍ଷ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଏହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଔପଚାରିକ ରୂପ ଦିଆଗଲା, ଯାହା 1831 ମସିହାରେ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଔପଚାରିକତା ସହ ସମାନାନ୍ତର ଏକ waymark ଅଟେ। ମିଲରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭର ଘୋଷଣା ଥିଲା, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଏଗାରର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦ ବିଚାରର ସମାପ୍ତିର ଘୋଷଣା ଥିଲା। ମିଲରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ବିଷୟ ଥିଲା ବାଇବେଲରେ ପ୍ରକାଶିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ସମୟ। ଦାନିଏଲ ଏଗାରର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦର ବିଷୟ ଥିଲା ଆଧୁନିକ ରୋମ (ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ନକଲି ପ୍ରତିରୂପ)। ମିଲରଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ପଦ୍ଧତି ଥିଲା ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟାର 14ଟି ନିୟମ। 1989 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ପଦ୍ଧତି ଥିଲା ସୁଧାର ଆନ୍ଦୋଳନମାନଙ୍କର "line upon line"।

ମିଲରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱଶୀଳ ଭାବେ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ପୋପତନ୍ତ୍ରୀୟ ପରମ୍ପରା ଏବଂ ଆଚାର-ବିଚାରଙ୍କ ସହିତ ବିପରୀତ ଥିଲା; ସେଗୁଡ଼ିକ ବାରଶେ ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ଧରି ଜଗତରେ ପ୍ରବଳ ଥିଲା। ଏହି କାରଣରୁ, ମିଲରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଥମେ 1831 ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା (ଏପରିଭାବେ ମିଲରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଔପଚାରିକ ରୂପ ଦିଆଗଲା), ଯାହା କିଙ୍ଗ ଜେମ୍ସ ବାଇବେଲର ପ୍ରସ୍ତୁତି ପରେ ଠିକ୍ ଦୁଇଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷ ପରେ ଘଟିଥିଲା। Future for America-ର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା, ଶୀଘ୍ର-ଆସନ୍ତା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ପୋପତନ୍ତ୍ରର ମାରାତ୍ମକ ଘାଁକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଭୂମିକାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା। ଏହି କାରଣରୁ, The Time of the End ପତ୍ରିକା 1996 ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା (ଏପରିଭାବେ ସନ୍ଦେଶକୁ ଔପଚାରିକ ରୂପ ଦିଆଗଲା), ଯାହା 1776 ମସିହାରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଆରମ୍ଭ ପରେ ଠିକ୍ ଦୁଇଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷ ପରେ ଘଟିଥିଲା।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂଶୋଧନ ଆନ୍ଦୋଳନର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ଏକ ଐତିହାସିକ ସନ୍ଦର୍ଭବିନ୍ଦୁ ସହିତ ବାନ୍ଧି ରଖିଥିବା ସେହି ଦୁଇଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷର ପରିଚୟ ୨୦୦୧ ସାଲ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ପରେ ବହୁଦିନ ଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଜଣା ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ; କାରଣ, ସେହି ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ହାୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଜନଙ୍କୁ ଯିରିମିୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଛଅ, ପଦ ଷୋଳ ଓ ସତରର ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପୁନର୍ବାର ନେଇଯାଇନଥିଲେ। ସେଠାରେ "ସାତ ସମୟ"ର ଆଲୋକ ପୁନଃଆବିଷ୍କୃତ ହେଲା, ଏବଂ ସେହି ଆଲୋକ ଯେପରି ଉନ୍ମୋଚିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା, ସେପରି ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଲା ଯେ ଦୁଇଶେ କୋଡ଼ି ହେଉଛି ସେହି ସଂଖ୍ୟା, ଯାହା ଦାନିଏଲ ଆଠ, ପଦ ତେର ଓ ଚଉଦକୁ ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ କରେ। ପଦ ତେରରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର "chazon" ଦର୍ଶନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ପଦ ଚଉଦରେ "the appearance"ର "mareh" ଦର୍ଶନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ସେହି ଦୁଇ ପଦ ମଧ୍ୟର ସଂଯୋଗଟି ହିଁ ଗାବ୍ରିଏଲ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ଜନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଏହି ଦୁଇ ଦର୍ଶନର ମଧ୍ୟର ସେହି ସଂଯୋଗକୁ ବୁଝିବାକୁ ଆସନ୍ତି।

ତେରୋ ପଦର ଦର୍ଶନ "ସାତ କାଳ" (ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷ)କୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଚଉଦୋ ପଦର ଦର୍ଶନ ଦୁଇ ହଜାର ତିନିଶେ ଦିନ (ବର୍ଷ)କୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଦକ୍ଷ ିଣ ରାଜ୍ୟ ଯିହୁଦା ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଥିବା "ସାତ କାଳ", ଯାହା

ଯିହୁଦା, ଯିରୂଶାଲେମ ଓ ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଖ୍ରୀ 1.ପୂ. 677 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯିରୂଶାଲେମ ଓ ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନର ପୁନଃସ୍ଥ ାପନାକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରୁଥିବା ଦୁଇ ହଜାର ତିନିଶେ ବର୍ଷ ଖ୍ରୀ 1.ପୂ. 457 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

ଦୁଇ ଶତ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଏହି ଦୁଇଟି ଦର୍ଶନକୁ ପରସ୍ପର ସହିତ ବାନ୍ଧି ରଖିଛି, ଏବଂ ଦୁଇ ଶତ କୋଡ଼ିଏ ସଂଖ୍ୟାକୁ ପୈଗଣବାଦ ଓ ପାପତନ୍ତ୍ରର ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେନାଦଳ ଓ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ପଦଦଳନ ସହିତ ଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧର ଏକ ପ୍ରତୀକ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକି ଛିଟିଯାଇବା ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଏହି ଦୁଇ ଶତ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ପଦଦଳନ କରିବାର ଶୟତାନୀ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନକୁ ସେହି ମନ୍ଦିରକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବାର ଈଶ୍ୱରଭକ୍ତିମୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ ସହିତ ବାନ୍ଧି ରଖିଥିଲା। ଅତଏବ, ଏହି ଦୁଇ ଶତ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ଏକ ପବିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଯେପରି ମିଲେରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନ 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ପରେ ଏକଶେ ଛବିଶ ବର୍ଷ ପରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା, ଏପରିଭାବେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କଲା ଯେ ସେହି ଦୁଇଟି ଆନ୍ଦୋଳନ "ସାତ ଥର" (ଏକଶେ ଛବିଶ)ର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକତା ଦ୍ୱାରା ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ ଥିଲେ, ସେହିପରି ଦୁଇଶେ କୁଡ଼ିଏ ବର୍ଷ 1831 ମସିହାରେ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାଇବେଲୀୟ ବାର୍ତ୍ତାର ସ୍ଥାପନାକୁ 1611 ମସିହାରେ କିଙ୍ଗ ଜେମ୍ସ ବାଇବେଲର ପ୍ରକାଶନ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରିଥିଲା; ସେହିପରି, ସେହି ଏକେଇ ସମୟାବଧି Future for America କୁ ଆମେରିକାର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରିଥିଲା, ଯେପରି ଏହା ଆମେରିକାର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା।

୧୮୪୪ ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ, ସନ୍ଧିର ଦୂତ ହଠାତ୍ ସେହି ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଲେ, ଯାହାକୁ ସେ ୧୭୯୮ ମସିହାରୁ—ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧର ସମାପ୍ତି—ଆରମ୍ଭ କରି ୧୮୪୪ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—ଶେଷ କ୍ରୋଧର ସମାପ୍ତି—ମୋଟ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷରେ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ। ମନ୍ଦିରରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରବେଶର ପୂର୍ବରୁ, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଢାଳନ ଘଟିଥିଲା, ଯାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଯେରୁଶାଲେମରେ ବିଜୟୋତ୍ସବମୟ ପ୍ରବେଶ ପୂର୍ବଛାୟା ରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲା। ସେହି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଏହା ସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକର ଆନ୍ଦୋଳନ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମନ୍ଦିର ଉତ୍ଥାପନ କରିଥିବେ। ଯେଉଁ ଦୁଇଟି ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ସେଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପର ସମାନ୍ତର ଅଟନ୍ତି।

> "ମୋତେ ପ୍ରାୟତଃ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଏ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚଜଣୀ ଜ୍ଞାନୀ ଏବଂ ପାଞ୍ଚଜଣୀ ମୂର୍ଖ ଥିଲେ। ଏହି ଉପମା ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂରଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ପୂରଣ ହେବ, କାରଣ ଏହାର ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଏକ ବିଶେଷ ପ୍ରୟୋଗ ଅଛି, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ପରି, ଏହା ପୂରଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ସମୟର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ଭାବେ ଅବିରତ ରହିବ।" Review and Herald, August 19, 1890.

ମିଲରୀୟମାନଙ୍କର ଇତିହାସ (ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ) ଦେବଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଏକ କ୍ରମେ ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ପ୍ରକାଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା 1798 ମସିହାରେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ ଅମୁଦ୍ରିତ ହେବା ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। 1840 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ 10 ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତ ଅବତରଣ କଲାବେଳେ ସେହି ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା। ପରେ 1844 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 19 ତାରିଖର ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ଆସିଲା, ଏବଂ ଶେଷରେ ତାହା 1844 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 12 ତାରିଖରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏକ୍ସେଟର ଶିବିର-ସଭାରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଅବତରଣକୁ ନେଇଗଲା, ଏବଂ 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ପ୍ରଭାବ ଦେଶ ଉପରେ ଜ୍ୱାର-ତରଙ୍ଗ ପରି ପ୍ରସାରିତ ହୋଇ ଚାଲିଲା।

ଫ୍ୟୁ ଚର ଫର୍ ଆମେରିକା (ତୃତୀୟ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦେ ାଳନ)-ର ଇତିହାସ, ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତ କଟି ମୁଦ୍ର ାମୁକ୍ତ ହେବା ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଶକ୍ତ ିର କ୍ର ମବର୍ଦ୍ଧ ମାନ ପ୍ର କାଶକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ୨୦ ମସିହା ସେପ୍ଟେ ମ୍ବ ର ୧୧ ତାରିଖରେ ପ୍ର କାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାରର ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତ ଅବତରଣ କରିବାବେଳେ ସେହି ଶକ୍ତ ି ବଢ଼ିଲା। ପରେ ୨୦୨୦ ମସିହା ଜୁଲାଇ ୧୮ ତାରିଖର ପ୍ର ଥମ ନିରାଶା ଆସିଲା, ଯାହା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ାଙ୍କ ର ଉଦ୍ ବର୍ଷଣକୁ ନେଇଯିବ; ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ ବର୍ଷଣ ମାଇକେଲ ଉଠିଦାଁଡିବା ଓ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ର ହକାଳ ଶେଷ ହେବା

ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ   ପୃଥିବୀରେ ଦାବାନଳ ପରି ଛଡ଼ାଇ ଯାଇ ଚାଲିଥିବ।

୧୮୪୪ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂରଣ ହେଲା; ଏହିପରି ଭାବେ ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ, ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାରୀୟ ନିୟମର ସମୟରେ ପୁଣି ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂରଣ ହେବ। ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଦର୍ଶନର ବିଳମ୍ବ, ଯାହା ହବକ୍‌କୂକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ହବକ୍‌କୂକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ—ଉଭୟର ଅନୁଭବକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲା। ଏହି ଉଭୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ସଠିକ୍ ବାଇବେଲୀୟ ପଦ୍ଧତି ବିଷୟରେ ଥିବା ଏକ ବିବାଦ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଏ, ଯାହା ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଏବଂ ବିବାଦର ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟରେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେଉଥିବା ପୂର୍ବତନ ଚୟିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ।

ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତର ଇତିହାସର ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେ ସନ୍ଦେଶର ପକ୍ଷରକ୍ଷା କରାଯିବାକୁ ଥିଲା, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ସେହି ସତ୍ୟମାନଙ୍କର ପରିଚୟ ସ୍ଥାପନ (ମିଲ୍ଲରଙ୍କ ରତ୍ନମାନ), ଯେଗୁଡ଼ିକ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 1843 ଓ 1850 ମସିହାର ଦୁଇଟି ପବିତ୍ର ଚାର୍ଟ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା। ବିବାଦର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଏମିତି ଏକ ନିରାଶା ଆସିବ, ଯାହା ଦୁଇ ବିରୋଧୀ ଶ୍ରେଣୀରୁ ଏକ ପୃଥକୀକରଣକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକ ଗଭୀର ଉତ୍ସର୍ଗୀକରଣର ଏକ ଆହ୍ୱାନ ହେବ।

ତାପରେ ହବକ୍‌କୂକ ମୌଳିକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସମ୍ମିଳିତ ସେହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି। ସେହି ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଯାହାରେ October 22, 1844 ରେ ନିରବ ହୋଇଯାଇଥିବା ସେହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିବା ବିତର୍କ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା, ଠିକ୍ ସେଠି ଶେଷ ହେଲା ଯେଉଁଠାରେ ହବକ୍‌କୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା।

> କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ଅଛନ୍ତି; ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିରବ ରହୁ। ହବକ୍‌କୂକ 2:20.

ପ୍ରଭୁ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ମିଲେରାଇଟ୍ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ନୀରବ ରହିବାକୁ ଥିଲା, କାରଣ ପ୍ରତିରୂପାତ୍ମକ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନ ଆସିପହଞ୍ଚିଥିଲା ଏବଂ ମୃତମାନଙ୍କର ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ହବକ୍‌କୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର ୧୮୪୪ ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯୀଶୁ ସଦା କୌଣସି ବିଷୟର ଶେଷକୁ ତାହାର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ସନାକ୍ତ କରନ୍ତି। ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସୈନ୍ୟଦଳର ପଚିଶ ଶତ ବିଶ ବର୍ଷ ଧରି ପଦଦଳିତ ହେବାର ଦୁଇଟି ଦର୍ଶନ, ଏବଂ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସୈନ୍ୟଦଳର ପୁନଃସ୍ଥାପନର ଦର୍ଶନ, ଏକାସାଥିରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଦୁଇ ଶତ କୋଡ଼ି ବର୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପୃଥକ ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ସମାପ୍ତ ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ହବକ୍‌କୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇ, ପଦ୍ୟ କୋଡ଼ିରେ ସମାପ୍ତ ବୋଲି ସନାକ୍ତ କରାଗଲା।

ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ, ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂରଣ ହେବ। ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ହବକୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଦର୍ଶନର ବିଳମ୍ବ। ହବକୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଉଭୟ ଆନ୍ଦୋଳନର ଅନୁଭବକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ। ଉଭୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ସଠିକ୍ ବାଇବେଲୀୟ ପଦ୍ଧତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ବିବାଦର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତି, ଯାହା ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ଏବଂ ସେହି ବିବାଦର ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟରେ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଥିବା ପୂର୍ବତନ ଚୟିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ।

ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଇତିହାସର ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେ ସନ୍ଦେଶର ସୁରକ୍ଷା କରାଯିବାକୁ ଅଟେ, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ସେହି ସତ୍ୟମାନଙ୍କର ପରିଚୟ (ମିଲରଙ୍କ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ), ଯେଗୁଡ଼ିକ ଶେଷରେ 1843 ଓ 1850 ମସିହାର ଦୁଇଟି ପବିତ୍ର ଚାର୍ଟ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା। ତର୍କବିତର୍କର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଗୋଟିଏ ନିରାଶା ଆସିଥିଲା, ଯାହା ଏହି ଦୁଇ ବିରୋଧୀ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭାଜନକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଏବଂ ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକ ଗଭୀର ଅର୍ପଣର ଏକ ଆହ୍ୱାନ ଦିଆଗଲା। ତାହାପରେ ହବକ୍‌କୂକ ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଜଡ଼ିତ ସେହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ଏହି ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଯାହା ସେହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ତର୍କବିତର୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ, ଠିକ୍ ସେଠାରେ ଯେଉଁଠାରେ ହବକ୍‌କୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଶେଷ ହେବ।

କିନ୍ତୁ ପ୍ର ଭୁ ନିଜ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ଅଛନ୍ତି; ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନୀରବ ରହୁ। ହବକ୍କୂକ 2:20।

ପ୍ରଭୁ ହଠାତ୍ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ନୀରବ ରହିବ, କାରଣ ପ୍ରତିରୂପୀ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନ ଜୀବିତମାନଙ୍କର ବିଚାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବ। ହବକ୍କୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନରେ ଶେଷ ହୁଏ, ଏବଂ ଯୀଶୁ ସଦା ଏକ ବସ୍ତୁର ଶେଷକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ବସ୍ତୁର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

ଜୀବିତମାନଙ୍କର ବିଚାର ୨୦୦୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେହି ବିଚାର ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଟେ। ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦେବଙ୍କ ଗୃହରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ପରେ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ ପହଞ୍ଚେ ଯେଉଁଠାରେ ବିଚାର ଦେବଙ୍କ ଗୃହର ବାହାରେ ଥିବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସେ। ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରର ମହାନ ଭବନମାନେ ଧ୍ୱଂସ କରାଯିବାବେଳେ, ଯିରୁଶାଲେମ ମଧ୍ୟରେ ଯାଇ ଯେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀରେ କରାଯାଉଥିବା ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ନ୍ତି ଓ କାନ୍ଦନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚିହ୍ନ ରଖୁଥିବା ମୁଦ୍ରାଙ୍କନକାରୀ ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକିତ ବିଚାର, ଏବଂ ଭୂମିରେ କରାଯାଉଥିବା ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥିବା ବିଚାର ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ସିଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକ ଶତ ଚାଳିଶି ଚାରି ହଜାରଙ୍କର ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିଥିବେ, ଏବଂ ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଦୂତମାନେ ଯିରୁଶାଲେମ ଉପରେ ବିଚାର ଆଣିବେ।

ତାପରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁମାଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଏକ ପତାକାରୂପେ ଉଚ୍ଚ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଜୀବିତମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟବିଚାର ଅନ୍ୟ ଝୁଣ୍ଡ ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯାହାକୁ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାର, ପଦ ଏକଚାଳିଶରେ ଏଦୋମ, ମୋଆବ ଏବଂ ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ମିଲ୍ଲରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ବିଚାର କରାଯାଉ କିମ୍ବା ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ, ସଂଶୋଧନମୂଳକ ଆନ୍ଦୋଳନର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଇତିହାସ ସତ୍ୟର କ୍ରମୋନ୍ନତିଶୀଳ ପ୍ରକାଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଢାଳନ ସହିତ ପରିଣତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଢାଳନ ହେଉଛି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କର କେନ୍ଦ୍ରବିଷୟ। ଏହି କାରଣରୁ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତେଲ ନାହିଁ, ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମତୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି। ସେହି ତେଲ ହେଉଛି ବର୍ଷା।

> ସେମାନେ କହନ୍ତି, ଯଦି ଜଣେ ପୁରୁଷ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରେ, ଏବଂ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପୁରୁଷଙ୍କର ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ସେ ପୁନର୍ବାର ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିବ କି? ସେହି ଦେଶ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚିତ ହୋଇଯିବ ନାହିଁ କି? କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଅନେକ ପ୍ରେମିକଙ୍କ ସହ ବେଶ୍ୟାଚାର କରିଛ; ତଥାପି ପୁଣି ମୋ ପାଖକୁ ଫେର, ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି। ତୁମ ଚକ୍ଷୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କ ଦିଗକୁ ଉଠାଇ ଦେଖ, କେଉଁଠି ଅଛି ଯେଉଁଠାରେ ତୁମେ ଶୟନ କରିନାହାଁ? ପଥମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବସିଥିଲ, ଯେପରି ମରୁଭୂମିରେ ଆରବୀୟ; ଏବଂ ତୁମ ବେଶ୍ୟାଚାର ଓ ତୁମ ଦୁଷ୍ଟତାଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଦେଶକୁ ଅଶୁଚିତ କରିଛ। ଏହିକାରଣେ ବର୍ଷାବର୍ଷଣ ରୋକାଯାଇଛି, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ହୋଇନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମର ବେଶ୍ୟାର କପାଳ ଥିଲା, ତୁମେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲ। ଏହି ସମୟରୁ ତୁମେ କି ମୋତେ ଡାକି କହିବ ନାହିଁ, ହେ ମୋର ପିତା, ତୁମେ ମୋର ଯୌବନର ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ? ଯିରିମିୟ 3:1–4.

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ (ଏବଂ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି), ପରମେଶ୍ୱର ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ବ୍ୟଭିଚାରିଣୀ ସଦୃଶ ଆଚରଣ କରିଛନ୍ତି, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ବେଶ୍ୟାର କପାଳ ହୋଇଯାଇଛି। ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ବେଶ୍ୟା ହେଉଛି ପାପାଲ ଶକ୍ତି, ଏବଂ କପାଳ ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଦୁଷ୍ଟ, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏକ ଅନ୍ତିମ ଆହ୍ୱାନ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥିତିକୁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ବେଶ୍ୟାଙ୍କ ସହ ସମାନ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଏକ ଚରିତ୍ର ବିକଶିତ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ହିଜିକିୟେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠର ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ସୂର୍ଯ୍ୟପୂଜା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି।

> "ନୀତିଗତ ଅନ୍ଧ କାରର ମଧ୍ୟ ରେ ସତ୍ୟ ଆଲୋକ ଦୀପ୍ତ ିତେ ଦେବାର ସମୟ ଆସିପହଞ୍ଚି ଛି। ତୃତୀୟ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେ ଶ ଜଗତକୁ ପ୍ରେ ରିତ ହୋଇଛି, ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ୁ ସତର୍କ କରୁଛି ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ଲଲାଟରେ କିମ୍ବା ନିଜ ହାତରେ ପଶୁର କିମ୍ବା ତାହାର ପ୍ର ତିମୂର୍ତ୍ତ ିର ଚିହ୍ନ ଗ୍ର ହଣ ନ କରନ୍ତୁ । ଏହି ଚିହ୍ନ ଗ୍ର ହଣ କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି

> ପଶୁ ଯେପରି ନିଷ୍ପ ଉ ି କରିଛି ସେହିପରି ନିଷ୍ପ ଉ ିକୁ ଗ୍ର ହଣ କରିବା, ଏବଂ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଙ୍କ ପ୍ର ତି ପ୍ର ତ୍ୟ କ୍ଷ ବିରୋଧରେ ସେହି ସମାନ ଧାରଣାମାନଙ୍କ ୁ ସମର୍ଥନ କରିବା। ଯେମାନେ ଏହି ଚିହ୍ନ ଗ୍ର ହଣ କରନ୍ତ ି ସେମାନଙ୍କ ସମ ୍ବନ୍ଧ ରେ ଈଶ୍ୱ ର କହନ୍ତ ି, 'ସେହି ବ୍ୟ କ୍ତ ି ମଧ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ କ୍ରୋ ।ଧର ଦ୍ର ।କ୍ଷ ।ରସ ପାନ କରିବ, ଯାହା ତାଙ୍କ ର କ୍ରୋ ।ଧପାତ୍ର ରେ ଅମିଶ୍ର ିତ ଭାବେ ଢାଳାଯାଇଛି; ଏବଂ ସେ ପବିତ୍ର ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ସାମ ୍ନାରେ ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କ ସାମ ୍ନାରେ ଅଗ୍ନ ି ଓ ଗନ୍ଧ କରେ ଯନ୍ତ୍ର ଣାଭୋଗ କରିବ।'" Review and Herald, July 13, 1897.

ଯିରିମିୟ ଶେଷ ଦିନରେ ଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ବେଶ୍ୟାର ଲଲାଟ ଆଗରୁହିଁ ଧାରଣ କରିଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୀମାରେ ଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ "ଦୁଷ୍ଟ"। ଏମାତ୍ର ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଥିବା ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଆଗକୁ କହୁଛନ୍ତି:

> "ଯଦି ସତ୍ୟର ଆଲୋକ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞାର ସବ୍ବାଥକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଏବଂ ଦେଖାଏ ଯେ ରବିବାର ପାଳନ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ କୌଣସି ଭିତ୍ତି ନାହିଁ, ତଥାପି ତୁମେ ଯଦି ଏହି ଭ୍ରାନ୍ତ ସବ୍ବାଥକୁ ଧରି ରହ, ଏବଂ ଯେହି ସବ୍ବାଥକୁ ପରମେଶ୍ୱର 'ମୋର ପବିତ୍ର ଦିନ' ବୋଲି କହନ୍ତି ତାହାକୁ ପବିତ୍ର ରଖିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କର, ତେବେ ତୁମେ ପଶୁର ଚିହ୍ନକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛ। ଏହା କେବେ ଘଟେ?—ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେହି ଆଦେଶକୁ ମାନ ଯାହା ତୁମକୁ ରବିବାରରେ ଶ୍ରମରୁ ବିରତ ହେବାକୁ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଏ, ଯେବେକି ତୁମେ ଜାଣ ଯେ ବାଇବେଲରେ ଏକଟି ମାତ୍ର ବାକ୍ୟ ମଧ ନାହିଁ ଯାହା ଦେଖାଏ ଯେ ରବିବାର ଏକ ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟଦିନ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କିଛି ଅଟେ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସମ୍ମତି ଦେଉଛ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛ। ଯଦି ଆମେ ଏହି ଚିହ୍ନକୁ ଆମର ଲଲାଟରେ କିମ୍ବା ଆମର ହାତରେ ଗ୍ରହଣ କରୁ, ତେବେ ଅନାଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚାରିତ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ ଉପରେ ପଡ଼ିବ। କିନ୍ତୁ ସଜୀବ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରଖାଯାଏ, ଯେମାନେ ବିବେକପୂର୍ବକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସବ୍ବାଥକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି।"
>
> "'ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଦେଖିଲେ ଯେ ପୃଥିବୀରେ ମନୁଷ୍ୟର ଦୁଷ୍ଟତା ବହୁତ ବଢ଼ିଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ହୃଦୟର ଚିନ୍ତାଧାରାର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳ୍ପନା ନିରନ୍ତର କେବଳ ଅଶୁଭ ଥିଲା.... ପୃଥିବୀ ମଧ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ହିଂସାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା.... ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ନୋହଙ୍କୁ କହିଲେ, ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀର ଶେଷ ମୋର ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀ ହିଂସାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଛି; ଏବଂ, ଦେଖ, ମୁଁ ପୃଥିବୀ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଦେବି।' ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ କରାଯିବାକୁ ଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ପୃଥିବୀକୁ ଦୂଷିତ କରିଥିଲେ, ଯାହାକି ଧର୍ମିକ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପଭୋଗ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ।"
>
> "'ଯେପରି ନୋହଙ୍କ ଦିନରେ ଥିଲା,' ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଘୋଷଣା କଲେ, 'ତେପରି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ଦିନରେ ମଧ ହେବ।' ଏବଂ କି ଏହା ସେପରି ନୁହେଁ? ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି ଦୈନିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖେ, ସେ ଅପରାଧମାନଙ୍କର ଏକ ଦୀର୍ଘ ତାଲିକା ଦେଖିପାରିବ—ମଦ୍ୟପାନ, ଚୋରି, ଡାକାତି, ଆତ୍ମସାତ, ହତ୍ୟା। କେବେ କେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବାରମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଏ, ଯେହେତୁ ସେ ମଣିଷର ନିଜର ନୁହେଁଥିବା ଧନ କିମ୍ବା ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିକାର କରିବାର ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ ହେଉ। ପ୍ରକୃତପକ୍ଷରେ ଜଗତ ନୋହଙ୍କ ଦିନରେ ଯେପରି ଥିଲା ସେପରି ହୋଇଯାଉଛି, କାରଣ ମଣିଷମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ଅବହେଳା କରୁଛନ୍ତି।" Review and Herald, July 13, 1897.

ଯିରିମିୟା ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନମସ୍କାର କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ଏପରି କରିବା ସମୟରେ ସେ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ, "ବର୍ଷାଧାରାମାନେ ରୋକି ରଖାଯାଇଛି, ଏବଂ ଶେଷ ବର୍ଷା ହୋଇନାହିଁ; ଏବଂ ତୋର ଲଲାଟ ବେଶ୍ୟାର ଲଲାଟ ପରି ହୋଇଯାଇଛି, ତୁ ଲଜ୍ଜିତ ହେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛୁ।" ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧର "ଦୁଷ୍ଟ" ଲୋକମାନେ କୌଣସି ଶେଷ ବର୍ଷା ପାଉନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାମାନେ ନିରନ୍ତର ଭାବେ ମନ୍ଦ ହୋଇପଡ଼ିଛି, ଯେପରି ନୋହଙ୍କ ଇତିହାସରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଏହାସହ ଯିହିଜ୍କେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠର ଦ୍ୱିତୀୟ ଘୃଣାସ୍ପଦ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଥିବା ଚିତ୍ରମୟ କକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ।

ଯିରେମିୟା ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଲଜ୍ଜ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ସେହି “ସମୟ” “ଠାରୁ” ସେମାନଙ୍କ “ଯୌବନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ” ପ୍ରତି “କ୍ରନ୍ଦନ” କରିବାକୁ ସୂଚିତ କରୁଛନ୍ତି। ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଯୌବନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଥିଲେ ହବକ୍‌କୁକଙ୍କ ଦୁଇଟି ତାଲିକା ଏବଂ ସେଥିରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ରତ୍ନମାନ। ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯାହା ଅନନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ ଆଣିବାକୁ ଯାଉଥିବା ସେହି ଦୁଷ୍ଟତାରୁ ବାହାରିବାର ଏକମାତ୍ର ଆଶା ହେଉଛି ସେହି ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ କ୍ରନ୍ଦନ କରିବା, ଯିଏ ଆରମ୍ଭରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଥିଲେ, ଯାହା 1798 ମସିହାରେ “ଶେଷକାଳ”ରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା।

ପ୍ରଥମ କିମ୍ବା ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଇତିହାସରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ତୁମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛ କିମ୍ବା ଗ୍ରହଣ କରୁନାହଁ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ଜାତିମାନେ କ୍ରୁଦ୍ଧ ହେଲେ।

> “ସେହି ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଉଦ୍ଧାରର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତିର ସୀମାକୁ ପହଞ୍ଚୁଥିବ, ପୃଥିବୀ ଉପରେ କ୍ଲେଶ ଆସୁଥିବ, ଏବଂ ଜାତିମାନେ କ୍ରୋଧିତ ହେବେ, ତଥାପି ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାଧା ଦେବାକୁ ନ ପାରିବେ ବୋଲି ସେମାନେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ରଖାଯିବେ। ସେହି ସମୟରେ ‘ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା,’ କିମ୍ବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସନ୍ନିଧିରୁ ଆସୁଥିବା ସତେଜତା, ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରକୁ ଶକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଆସିବ, ଏବଂ ସାତୋଟି ଶେଷ ବିପଦ ଢାଳାଯିବାବେଳେ ଯେ ସମୟ ଆସିବ, ସେହି ସମୟରେ ସ୍ଥିର ରହିବା ପାଇଁ ପବିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ।” Early Writings, 85.

“ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା,” ଯାହାକୁ “ସତେଜକରଣ” ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ, ସେହି ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଜାତିମାନେ କ୍ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ “ଉଦ୍ଧାରକାର୍ଯ୍ୟ” ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସାତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଚାରିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାରି ପବନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଧରିରଖନ୍ତି, ଏବଂ ଯିହିଜ୍କେଲ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯିରୁଶାଲେମରେ କରାଯାଉଥିବା ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ଫେଲାଇ ରୋଦନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ଏକ ଚିହ୍ନ ରଖୁଥିବାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଲଲାଟ ଉପରେ ଏକ ଚିହ୍ନ ରଖିବାର ସମାପନକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ।

ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସମାପନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷାର ବର୍ଷଣ ସମୟରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ଯାହା “ସତେଜତା” ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଏବଂ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଅଟେ।

> ଯାହାଙ୍କୁ ସେ କହିଲେ, “ଏହିହିଁ ସେହି ବିଶ୍ରାମ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମେ କ୍ଲାନ୍ତକୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେଇପାରିବ; ଏବଂ ଏହିହିଁ ସେହି ସତେଜତା”; ତଥାପି ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ। ଯିଶାୟ 28:12।

ଯିଶାୟାରେ ସେମାନେ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ତତଲାଉଥିବା ଜିଭ୍ଭମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ଏବଂ “ପଙ୍କ୍ତି ପରେ ପଙ୍କ୍ତି” ବୋଲି ଯେ ପଦ୍ଧତି ଅଛି, ତାହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ସନ୍ଦେଶ ଅଟେ।

> କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା, ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା; ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି; ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ, ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ ହେଲା; ଯେଣେକି ସେମାନେ ଯାଇ, ପଛକୁ ପଡ଼ି, ଭଙ୍ଗିତ ହେଉନ୍ତୁ, ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ନ୍ତୁ, ଏବଂ ଧରାଯାଆନ୍ତୁ। ଏହିକାରଣେ, ହେ ଯେରୁଶାଲେମରେ ଥିବା ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରୁଥିବା ଉପହାସକ ପୁରୁଷମାନେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ। କାରଣ ତୁମେ କହିଛ, ଆମେ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ଏକ ନିୟମ କରିଛୁ, ଏବଂ ପାତାଳ ସହିତ ଆମର ଚୁକ୍ତି ହୋଇଛି; ଯେତେବେଳେ ବହିଯାଉଥିବା ଦଣ୍ଡ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବ, ସେ ଆମ ପାଖକୁ ଆସିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଆମେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଆମର ଆଶ୍ରୟ କରିଛୁ, ଏବଂ ଅସତ୍ୟର ତଳେ ଆମେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଛୁ। ଯିଶାଇୟ 28:13–15.

ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ —ଯାହା ବିଶ୍ରାମ ଓ ସତେଜତାର (ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର) ସନ୍ଦେଶ—ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ “ଯାଇବାକୁ, ଏବଂ ପଛକୁ ପଡ଼ିଯିବାକୁ, ଏବଂ ଭଙ୍ଗିଯିବାକୁ, ଏବଂ ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ିବାକୁ, ଏବଂ ଧରାପଡ଼ିବାକୁ” କାରଣ କରେ, ତାହା “ଯେହିଁ ଉପହାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନେ, ଯେମାନେ ଯିରୁଶାଲେମରେ ଥିବା ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରନ୍ତି,” ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି। ଯିରୁଶାଲେମ ସେହି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେମାନେ

ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ନ୍ତି ଓ କାନ୍ଦନ୍ତି, ଏବଂ ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଅର୍ପିତ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଦ୍ରୋହ କରିଛନ୍ତି ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନେ ପ୍ରଥମେ ପତିତ ହୁଅନ୍ତି।

> "ଉଦ୍ଧାରର ଚିହ୍ନ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଲଗାଯାଇଛି, ଯେମାନେ 'ଘଟୁଥିବା ସମସ୍ତ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ନିଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି ଏବଂ କାନ୍ଦନ କରନ୍ତି।' ଏବେ ମୃତ୍ୟୁର ଦୂତ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରେ, ଯିହେଜ୍କେଲଙ୍କ ଦର୍ଶନରେ ବଧାସ୍ତ୍ରଧାରୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଯେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି: 'ବୃଦ୍ଧ ଓ ଯୁବକ, କୁମାରୀମାନେ, ଛୋଟ ଶିଶୁମାନେ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ—ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବଧ କର; କିନ୍ତୁ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଚିହ୍ନ ଅଛି ସେହି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ସମୀପକୁ ଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ମୋର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ ଆରମ୍ଭ କର।' ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା କହନ୍ତି: 'ସେମାନେ ସେହି ବୃଦ୍ଧ ପୁରୁଷମାନଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଯେମାନେ ଗୃହର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲେ।' ଯିହେଜ୍କେଲ 9:1–6। ବିନାଶର କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ରକ୍ଷକ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଆସିଛନ୍ତି। ମିଥ୍ୟା ପହରାଦାରମାନେ ପ୍ରଥମେ ପତିତ ହୁଅନ୍ତି। କୃପା କରିବାକୁ କିମ୍ବା ରକ୍ଷା କରିବାକୁ କେହି ନାହାନ୍ତି। ପୁରୁଷ, ସ୍ତ୍ରୀ, କୁମାରୀମାନେ ଓ ଛୋଟ ଶିଶୁମାନେ ଏକାସାଥିରେ ନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି।" The Great Controversy, 656.

ଆସନ୍ତା ଲେଖାରେ ଆମେ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଆସିଥିବା ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ବିଷୟକ ଆଲୋଚନାକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

> "ଯିଏ ବାହ୍ୟ ପୃଷ୍ଠଭାଗର ତଳେ ଥିବାକୁ ଦେଖନ୍ତି, ଯିଏ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପଢ଼ନ୍ତି, ସେ ମହାନ ଆଲୋକ ପାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି: 'ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ନୈତିକ ଓ ଆତ୍ମିକ ଅବସ୍ଥାକାରଣେ ନ ଦୁଃଖିତ, ନ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହୋଇଛନ୍ତି।' ହଁ, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପଥକୁ ବାଛିନେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ସେମାନଙ୍କ ଘୃଣିତ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଆନନ୍ଦ କରେ। 'ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ରମକୁ ବାଛିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭୟ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଣିବି; କାରଣ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଡାକିଲି, କେହି ଉତ୍ତର ଦେଲା ନାହିଁ; ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କହିଲି, ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; ବରଂ ମୋର ଚକ୍ଷୁସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁଥିରେ ମୋର ଆନନ୍ଦ ନଥିଲା, ତାହାହିଁ ବାଛିଲେ।' 'ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ପଠାଇବେ, ଯେପରି ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ,' କାରଣ ସେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ପାଇଁ 'ସତ୍ୟର ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ,' 'ବରଂ ଅଧର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ କଲେ।' ଯିଶାୟ 66:3, 4; 2 ଥେସଲନୀକୀୟ 2:11, 10, 12."
>
> "ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଶିକ୍ଷକ ପଚାରିଲେ: 'ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମୋହ କ'ଣ ମନକୁ ଭ୍ରମିତ କରିପାରେ—ଯେ ତୁମେ ଠିକ୍ ଭିତ୍ତିରେ ନିର୍ମାଣ କରୁଛ ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ତୁମ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଆଡ଼ମ୍ବର କରୁଛ, ଯେତେବେଳେ ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ଅନେକ କଥାରେ ଲୌକିକ ନୀତି ଅନୁସାରେ କାମ କରୁଛ ଏବଂ ଯିହୋବାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରୁଛ? ଆହା, ଏହା ଏକ ମହା ଠକେଇ, ଏକ ମନୋହର ଭ୍ରମ, ଯାହା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ମନକୁ ଅଧିକାର କରିନେଇଥାଏ, ଯେମାନେ ଏକଦା ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତିର ରୂପକୁ ତାହାର ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତି ବୋଲି ଭୁଲ କରନ୍ତି; ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଧାରଣା କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଧନୀ, ସମ୍ପତ୍ତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ କୌଣସି କଥାରେ ଅଭାବୀ ନୁହନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ସବୁ କଥାରେ ଅଭାବୀ।'" Testimonies, volume 8, 249, 250.